

1-о). Трѣба да ся забѣлѣжи, имято на оногова който прави истинафа и противъ когото го прави, занятіята имъ и мѣстопрѣбываніето имъ; 2-о). Рѣшеніето което става истинафъ, и кое сѣдилище е дало това рѣшеніе; 3-о). За какво прави този истинафъ; 4-о). Да иска щото онзи когото прави истинафъ, да доде самъ, или да си испрати намѣстникъ, въ разстояніе на врѣмјато, което законно ся опрѣдѣлява за истинафско отдѣленіе и 5-о). Ще забѣлѣжава, че тѣжителя ако бы да излѣзе неправеденъ въ давятъ си, ще испълне първото рѣшеніе и че е показалъ здравъ кѣфилъ, какъ ще заплати истинафскыѣ разноскы на противника си, и разноскыѣ му за пѣтуваніето, заедно и загубитѣ му, които законно ще ся потвърдятъ, и че ся е увързалъ съ потвърденъ поржчителенъ записъ спорядъ законъѣтѣ.

Коего прочее истинафско прошеніе, не обема горѣрѣченнитѣ узаконенія, нѣма да ся приима; обаче ако ли срока за истинафа, не ся е още свършилъ, тѣжительтъ има право да си направи ново едно прошеніе по рѣченнитѣ узаконенія.

Членъ 107). Единъ прѣписъ отъ истинафското прошеніе, което е направено спорядъ прѣжніятъ членъ, и другъ единъ отъ поржчителніятъ записъ, ще ся подава на главніятъ управитель на търговіятъ, ако е въ Цариградъ, а ако е по вѣнъ, на най голѣміятъ чиновникъ на мѣстното начялство, тѣй щото управительтъ като гы потвърди, че сѣ съобразни съ сѣщносттаѣ имъ, ще ся поднесжтъ на тѣжиміятъ, на сѣщитѣ ще ся възлагатъ на истинафското отдѣленіе. Така сѣщо и по вѣнъ, най главнитѣ чиновници на мѣстнѣтѣ власть, като потвърдятъ тія прѣписи, и ся поднесжтъ на тѣжиміятъ, ще испрацатъ сѣщитѣ съ едно особно писмо, до рѣченното главно управление, за да ся възложатъ на истинафа.

Членъ 108). Когато става истинафъ противъ едно рѣ-